ترجمه جنة الواقیه   فارسی

موضوع: ادعیه و آداب

مؤلف: سید سند میر محمد باقر داماد علیه الرحمة

آغاز: بعد از بسمله و حمدله السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

انجام: و اجابت نکردند چهار پسر دیگر آنکه تفرق شدند از اجابت

خط نسخ و نستعلیق   کاغذ فرنگی   جلد مقوائی

اندازه: مختلف الطرا ۱۱×۱۷   برگ ۷۴

وقف مرحوم استاد زین الدین جعفر زاهدی به کتابخانهٔ آستان قدس رضوی

آستان قدس

۱۷/۱۲/۸۲

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب الجنة الامان الواقیه (ترجمه)*

مؤلف متن شیخ ابراهیم کفعمی ...... محشی ......

شارح ...... مترجم سید سند میر محمد باقر داماد ؟

تاریخ تحریر ...... نوع خط نسخ و نستعلیق تعداد سطر مختلف

جزء کتب ادعیه زبان فارسی عدد اوراق ۷۴

طول ۱۰/۵ عرض ۱۸ شماره عمومی ۲۵۵۵۷

وقفی / خریداری ...... تاریخ وقف / خریداری ......

ملاحظات * طبق مکتوب ظهر ورق آخر (مؤلف نامعلوم)

* کتاب ترجمه جنة الواقیه و مختصر جنة الامان الواقیه

اندازه نوشته ها: ۱۲×۷

در گشاد عقده‌ها گشتی تو پیر   عقدهٔ چندی دگر بگشاده گیر

حد اعیان و عرض دانسته گیر   حد خود را دان که نبود زان گزیر

عقده را بگشاده گیر ای منتهی   عقدهٔ سخت است بر کیسهٔ تهی

نفس را هفتصد سر است و هر سری   از فراز عرش تا تحت الثری

کتبت بیدی الفاتر وانا العبد القاصر

زین الدین جعفر الزاهدی عفی عنه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين . والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله المعصومين الطيبين الطاهرين وبعد السلام عليكم
ورحمة الله وبركاته فاني سعدت بلقائكم في آخر الرسالة بالتقصير فان الاعتراف بالذنب كما يقول عليه الكرام
ومن الله المسئلة في العفو عن الخطايا والذنوب عنا وعن اخواننا المؤمنين في الذي قاله امير هذا الحق اولا ليه
وتجبره المعصومين صلواته عليهم اجمعين . واني اذكر كلمات مذاكرة للتشبيه والقول معترف بالمكاتبة بدلا
من المخاطبة فان الرسالة لضعف المحصلة قال امير المؤمنين صلوات الله عليه وآله اعجز الناس من عجز عن اكتساب الاخوان
واعجز منه من ضيع من ظفر به منهم بناء على ان الميسور لا يسقط بالمعسور وما لا يدرك كله لا يترك كله بدو
لتضييع اوقات سر نفيه لمنعه الظهار فلذا ... باشد هر چند که احساس با طمانینت
در فیض و در خصوص هر مطلب تا اثر کلی ولی ... اهلیه توفیق از قدرت و بی سعی ... تحصیل مراد
اشکال ولی سعی و همت در کار است ... هر اراده تا نفس در راه طبع است ...
بعض ... سعی ... فرصت توجه بعض امورات مطلوبه ... طبع ... المذر
از این جنس عادت به رجحان میکرد در کار به رجحان با رجوع لتضییع اوقات و ... است
علم اشرف است ... اهلیه ... المقدمه ... اشرف الامور والا قطع نظر از عاقبت ... والله
نعوذ بالله از غایت ... هر کس را مستحق ... التعلیق ولی ... رفیق و مصاحب
و شرکت منفعت ... مطلوب ... لذت ... تا از مخلوق ... حاصل ...

نتوان تحصیل نمود هر عملی که لله باشد ولو بوسیله غنیمت است ... لغیر الله ولو صورة
عبادت است خسران غرامت محاسبه نفس ازمحاسبه شریک ... عبادت اعمال الاشیاء
نعوف باضداد ... عمل نافع را از عمل ضار ... ذات صالح را از طالح ... محقق را
از باطل ... تشخیص داد قول سوای فعل است فعل صالح انفع از قول صالح فعل طالح اضر از قول
في نهج البلاغة وقال عليه السلام لرجل سأله ان يعظه لا تكن ممن يرجو الآخرة بغير العمل ويرجي التوبة بطول الامل
يقول في الدنيا بقول الزاهدين ويعمل فيها بعمل الراغبين ان اعطي منها لم يشبع وان منع منها لم يقنع يعجز
عن شكر ما اوتي ويبتغي الزيادة فيما بقي ينهى ولا ينتهي ويأمر بما لا يأتي يحب الصالحين ولا يعمل عملهم ويبغض
المذنبين وهو احدهم يكره الموت لكثرة ذنوبه ويقيم على ما يكره الموت له ان سقم ظل نادما وان صح
امن لاهيا يعجب بنفسه اذا عوفي ويقنط اذا ابتلي ان اصابه بلاء دعا مضطرا وان ناله رخاء اعرض مغترا
تغلبه نفسه على ما يظن ولا يغلبها على ما يستيقن يخاف على غيره بادنى من ذنبه ويرجو لنفسه باكثر
من عمله ان استغنى بطر وفتن وان افتقر قنط ووهن يقصر اذا عمل ويبالغ اذا سأل ان عرضت له شهوة
اسلف المعصية وسوف التوبة وان عرته محنة انفرج عن شرائط الملة يصف العبرة ولا يعتبر ويبالغ في الموعظة
ولا يتعظ فهو بالقول مدل ومن العمل مقل ينافس فيما يفنى ويسامح فيما يبقى يرى الغنم مغرما والغرم
مغنما يخشى الموت ولا يبادر الفوت يستعظم من معصية غيره ما يستقل اكثر منه من نفسه ويستكثر من طاعته
ما يحقره من طاعة غيره فهو على الناس طاعن ولنفسه مداهن اللهو مع الاغنياء احب اليه من الذكر مع الفقراء
يحكم على غيره لنفسه ولا يحكم عليها لغيره يرشد غيره ويغوي نفسه فهو يطاع ويعصي ويستوفي ولا يوفي
ويخشى الخلق في غير ربه ولا يخشى ربه في خلقه صلوات الله عليه وآله ... المقال
ان الله مع الذين اتقوا والذين هم محسنون ونعوذ به ان نكون من الذين قالوا ... وهم لا يسمعون

و از کتاب دلایل بدرستیکه محمد بن علی الشریف العلوی ۱
رسید او را هم و غم و بر طرف شد مال و جاه او
و رسید باو ترس از سلطان پس دید در خواب
حضرت پیغمبر را پس شکایت کرد بسوی او امر خود و
پس گفت از برای او که بخوان آن شش
آیه سوره و جوابها دشر انزدهم کن پس بدرستیکه
خدای تعالی میگرداند از برای تو از آن سختیها
فرجی و مخرجی و رد میکند خدای تعالی بر تو

به سبب این آیات مال ترا و جاه ترا و ایمن
میکند ترا از سلطان و کفایه میکند ترا امر
دنیا و آخرت ترا و نخواند او سوم مهمی مگر فرج
میدهد خدای تعالی مهم او و نه قرض داری
مگر ادا کند خدای تعالی دین او و نه زندانی
مگر خلاص میکند او سوره او گفت پس
بیدار شدم پس خواندم او سو بعد از آن
پس ناگاه رسول سلطان خواند مرا

بسوی او پس گفت بتحقیق ترس انداخت مرا
در خواب خود گمان دارم که نفرین کرده مرا خدا
قسم که بمن رسد ترا از من ترس بعد از آن رد کرد
بمن آنچه گرفته بود از من و زیاده داد از مال
من و بالجمله بتحقیق دیدم برکت آن آیات
هر چیز بود و آیات اینست آیه اول
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوا
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

جوابش اولئک علیهم صلوات
من ربهم و رحمة و اولئک هم
المهتدون و نیز دویم الذین
قال لهم الناس ان الناس
قد جمعوا لکم فاخشوهم فزادهم
ایمانا و قالوا حسبنا الله
و نعم الوکیل جوابش

فانقلبوا بنعمة من الله و فضل لم
یمسسهم سوء و اتبعوا رضوان
الله و الله ذو فضل عظیم ایسیم
و ذا النون اذ ذهب مغاضبا
فظن ان لن نقدر علیه فنادی
فی الظلمات ان لا اله الا
انت سبحانک انی کنت

من الظالمين جوابش فاستجبنا
له ونجيناه من الغم وكذلك
ننجي المؤمنين ايحرهارم وايوب
اذ نادى ربه رب اني
مسني الضر وانت ارحم الراحمين
جوابش فاستجبنا له فكشفنا

ما به من ضر واتيناه اهله ومثلهم معهم
رحمة من عندنا وذكرى للعابدين
ايبيجم وافوض امري الى الله ان الله
بصير بالعباد جوابش فوقيه الله
سيئات ما مكروا وحاق بآل
فرعون سوء العذاب ايشنشم
الذين اذا فعلوا فاحشة

اَوْ ظَلَمُوا اَنفُسَهُمْ فَاسْتَغفَرُوا

لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ

اِلاَّ اللهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلىٰ مَا

فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ جوابش

اُولٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ

وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الاَ

نْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ

آیات الشفاء کسی که بنویسد این آیات را و با باشد

بری میشود از هر دردی و آنها اینست وَيَشْفِ

صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَشِفَاءٌ

لِمَا فِي الصُّدُورِ وَيَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا

شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ

لِلنَّاسِ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا

هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ قُلْ هُوَ
لِلَّذِيْنَ آمَنُوْا هُدًى وَشِفَاءٌ
ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
اَلْاٰنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ يُرِيْدُ
اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ قُلْنَا
يَا نَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَسَلَامًا
عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَاَرَادُوْا بِهٖ

كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ اَلَمْ تَرَ
اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ
شَاءَ لَجَعَلَهٗ سَاكِنًا وَلَهٗ مَا سَكَنَ
فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيْعُ
الْعَلِيْمُ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ

دعای پیغمبر ص در غار پس از آن حضرت منقولست
که هر که دعا کند باین دعا فریاد رس کند او را خدای تعالی
هم چنانکه بفریاد من رسید و عطا کند او را ثواب هزار
پیغمبر ص و آن اینست یَا مُونِسَ الْمُسْتَوحِشِینَ
وَ یَا اَنِیسَ الْمُنْفَرِدِینَ وَ یَا ظَهْرَ الْمُنْقَطِعِینَ وَ یَا قُوَّةَ الْمُسْتَضْعَفِینَ
وَ یَا کَنْزَ الْفُقَرَاءِ وَ یَا مَوْضِعَ

شَکْوَی الْغُرَبَاءِ وَ یَا مُنْفَرِداً بِالْجَلَالِ وَ یَا مَعْرُوفاً
بِالنَّوَالِ وَ یَا کَثِیرَ الْاِفْضَالِ اَغِثْنِی
عِنْدَ کُرْبَتِی وَ صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ اَجْمَعِینَ

دعای حضرت حسین ع آنست که بگوید بعد از هر فریضه
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ بِکَلِمَاتِکَ وَ مَعَاقِدِ
عَرْشِکَ وَ سُکَّانِ سَمٰوَاتِکَ وَ اَرْضِکَ
وَ اَنْبِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ اَنْ تَسْتَجِیبَ
لِی فَقَدْ رَهِقَنِی مِنْ اَمْرِی

عسراً فاسئلك ان تصلّی علی محمّدٍ
وآلِ محمّدٍ وان تجعل لی
مِن امری یُسراً حدیث طویل
که روایة شده است از پیغمبر ص اینکه نیست مخلوقی
که بخواند دعای حسین ع را عقب هر نماز واجب
مگر اینکه حشر کرده شود با امام حسین ع و میباشد
آنحضرت شفیع او در آخرة و فرج میدهد
الله تعالی اندوه آنرا او لاد بجا

آورد دین او بود واضح میکند راه او بود نصرت
میدهد او بود بر دشمن او و نمیدرد پرده او بود کشف
کند کینه او بود تقاضی میکند او بود شهادت نزد
بیرون رفتن روح او و مرویست از پیغمبر ص
که کسی بود که برسد او اندوه و غم یا مصیبت بلاش
یاد کرد پس بگوید اللّه ربّی لا اُشرِکُ
بِهِ شیئاً و توکّلتُ علی الحیّ الّذی لا یموتُ

و مرویست از امام جعفر صادق ع که هر گاه در وطم

بیفتد پس بگو بسم الله الرحمن الرحیم و لا

حول و لا قوة الا بالله

العلی العظیم هفت مرتبه پس بدرستیکه

خدای تعالی میگرداند از تو آنچه بوکر خوانند باش

از انواع بلاها یا محمد ص کسیکه آلوده کند از امت

تو که جایز نشود میان دعای او و من حایلی نمی

اجابت کنم او را به هر امریکه خواهد

بزرگ باشد که یا کوچک در سر یا آشکارا بسوی من

یا بجوی غم من پس باید بگوید در آخر دعای خود

یا الله المانع بقدرته شر المالک بها

سلطانه و المتسلط بما فی یدیه

کل مرجو دونک یخیب

رجاء راجیه و راجیک مسرور

لا یخیب اسالک بکل رضی

لَكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اَنْتَ فِيهِ
وَ بِكُلِّ شَيْءٍ تُحِبُّ اَنْ تَتَكَرَّمَ
وَ بِكَ يَا اللهُ فَلَيْسَ يَعْدِلُ لَكَ
شَيْءٌ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَحْفَظَنِي
وَ وُلْدِي وَ اِخْوَانِي
وَ مَالِي وَ تَحْفَظَنِي بِحِفْظِكَ

وَ اَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي فِي كُنْ اَوْ كُنْ
پس بدرستیکه هرگاه گفت این را آورده میشود
پیش از آنکه زایل شود از مکان خود تمام
منقولست از کتاب شرح نهج المسترشدین ختم کرده
آن مؤلف آن مقداد بن عبدالله سیوری
آنکتاب را ختم کرده آن فخر الدین رازی
بعض کتابهای خود ختم کرده آن ابن فهد

عدهٔ خود بود ثواب او شمرده نمیشود پس از پیغمبر روایة
شده است که اگر جمع شوند ملائکه آسمان هفتگانه و
زمین هفتگانه برآنکه وصف کنند ثواب
گوینده او بود تا روز قیامت وصف نکنند از
هزار جزء یکی را آزاد کند خدای تعالی او بود
اهل او بود همسایگان او بود از آتش
و شفیع کند او بود هر کس از کسانیکه
واجب است از برای ایشان آتش

جهنم و بپوشاند او بود خدای تعالی به هزار پرده در دنیا
و آخرت و بیامرزد گناهان او بود و اگرچه بوده
باشد مثل کف دریا و بگشاید برای او هشت در از جنت
و عطا کند او بود ثواب هر مصیبت زده و هر عالم
عطا کند او بود از اجر بعدد همهٔ خلق خدا در جنت
و آتش و آسمانها و زمینها و قطرهای
باران و خاک و سنگ ریزه‌ها و غیر اینها
و نام برده میشود دعای اهل بیت
المعمور و آن اینست یا من

اظهر الجميل وستر القبيح يا من لم
يؤاخذ بالجريرة ولم يهتك
الستر يا عظيم العفو يا حسن
التجاوز يا واسع المغفرة يا باسط
اليدين بالرحمة يا صاحب
كل نجوى يا منتهى كل شكوى
يا مفرج كل كربة يا مقيل العثرات

يا كريم الصفح يا عظيم المن يا مبتدئا
بالنعم قبل استحقاقها يا ربّاه
يا سيّداه يا غاية رغبتاه اسألك
بك وبمحمد وعلي وفاطمة والحسن
والحسين وعلي ومحمد وجعفر
وموسى وعلي ومحمد

وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ

الْاَئِمَّةِ الْهَادِيَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَاَسْاَلُكَ يَا اللهُ اَلَّا تُشَوِّهَ خَلْقِي

بِالنَّارِ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ

طريقه ختم يا من تحل جناب خاتم المجتهدين

ورئيس المحققين حجة الاسلام

والمسلمين ميرزا محمد مجتهد تبريزي اعلى مقامه

فرموده اند كه از يوم شنبه ابتدا كرده سه دفعه

بخوانند و در روز يكشنبه پنجم مرتبه و در روز

دوشنبه هفتم مرتبه و در روز سه شنبه نه مرتبه

و در روز چهارشنبه يانزده مرتبه و در روز

پنجشنبه سيزده مرتبه و در روز جمعه پانزده

مرتبه كه بخوانند كه حاجت اش برآورده

مي شود ان شاء الله تعالى

۱۵ و بعد از آن استغاثه که شمه در پشت بنویسد حمد

و آیة الکرسی و آیهٔ عرش بعد از آن بنویسد بسم الله الرحمن الرحیم

مِنَ الْعَبْدِ الذَّلیلِ فُلانِ بْنِ فُلانٍ

اِلَی الْمَوْلَی الْجَلیلِ الَّذی لا اِلٰهَ

اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ سَلامٌ

عَلی آلِ یاسینَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ

وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى
وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ
وَحُجَّتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ
أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ إِلَهِي وَإِلَهُ

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَا إِلَهَ ١٦
غَيْرُكَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِحَقِّ
هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي إِذَا دُعِيتَ
بِهَا أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهَا
أَعْطَيْتَ لَمَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ
وَهَوَّنْتَ عَلَيَّ خُرُوجَ

روحی و کنت قبل ذالک

غیاثاً و مجیراً لمن اراد ان یفرط

علیّ او ان یطغی بعد ان بخواهد

آنچه میخواهد مینویسد این قصه و بر پاره

کاغذی بی [?] میگذارد درمیان گل پاک

بعد از آن بخواند یس و بعد از آن

بیندازد انرا بر چاه عمیق یا نهر روان یا چشمه

آب عمیق بمطلب میرسد ان شاء الله و از آن جمله

امیست [?] که بنویسد بعد از بسمله من العبد

الذلیل الی المولی الجلیل

انی مسنی الضر و انت ارحم

الراحمین بحق محمد و آله

صلّ علی محمّد و آله و اکشف همّی

و فرّج غمّی برحمتک یا ارحم الراحمین

مینویسد بر کاغذ و بنیدارد در آب تمام

در اسم اعظم است در آخر سوره حشر از لو انزلنا

هذا القرآن علی جبل تا آخر سوره

بعد آن بردارد دستهای خود سوی بکو

١٨ یا من هو هکذا اسألک بحقّ

هذه الاسماء ان تصلّی علی

محمّد و آل محمّد پس سوال کن حاجت خود

ذکر کرده است محمّد بن حسن صفّار در کتاب فضل الدعاء

که امام جعفر صادق گفت مر بعض یاران خود

آیا نیاموزم ترا اسم اعظم گفت بلی گفت

بخوان حمد و قل هو الله احد و آیة الکرسی و سوره انا
انزلناه سو بخوان رو بر قبله بایست و دعا کن
آنچه خواسته باشی تمام شد
و از کتاب زبدة البیان نقل شده که حضرت
یوسف ع گذاشت روی خود در چاه بر خاک
و گفت اللهم ان کانت تا آخر پس گفته شد
بحضرت صادق ع آیا دعا کنیم مانند عالی

گفت بے بگوید اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَتْ ذُنُوبِی
قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ
فَاِنِّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِوَجْهِ
نَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ فَاطِمَةَ
وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ

و الائمة عليهم السلام و طلب كن حق خود

و از مهج الدعوات مرويست كه آنحضرت

دعا كرد در چاه باين دعا يا صريخ المس

المستصرخين و يا غياث المستغيثين

و يا مفرج كرب المكروبين

و قد ترى مكانى و تعرف

حالى و لا يخفى عليك شئ

من امرى و منقولست از كتاب

مجتبى انيكه آنحضرت دعا كرد در چاه باين دعا

يا لطيفا فوق كل لطيف الطف

لى فى جميع احوالى بما تحب

و ترضى فى دنياى و آخرتى

دعای جناب هود ع از بعضی منقول است که دعا
نکنند با این دعا بنده مؤمن مگر اینکه مستجاب کند
الله تعالی از برای او اینست ما علیک
یا رب لو ارضیت غنی کل
من له قبلی بتعز وغفرت لی
وله ما بینی وبینک واخلتنی
الجنة فان مغفرتک للظالمین

وانا من الظالمین تمام شد

دعای جناب یونس ع منقول است از بعضی که فرمود
بدرستیکه میدانم کلمه که نگفت آنرا مکروبی و مصیبت
زده مگر اینکه فرج میدهد خدای تعالی از برای او
و دعا نکرد با او بنده مسلمان مگر اینکه مستجاب
میشود از برای او و آن دعای برادرم
یونس است و آن چنان است که حکایت

کرده است الله تعالی از او در قرآن
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
دعای عیسی ذکر کرده راویان در قصص خود
که چون اجتماع کردند یهود بر عیسی که بکشند
او را فرود آمد جبرئیل علیه السلام فرو گرفت او را
ببال خود و این دعا بود در شکم بال جبرئیل

دید پس خواند او را پس بلند گردانید او را
الله تعالی بسوی خود دعا کرد بنده با آن دعا با خلوص
مگر اینکه برکت در آید عرش و گوید خدا بملائکه
که گواه باشید که من بتحقیق مستجاب کردم از برای
بنده خود دعای او را و عطا کردم سوال او را
در دنیای او و آخرة او و ایمن از بیم مرگ و
و دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ

باسمك العظيم الواحد الأعز
وادعوك اللهم باسمك الصمد
وادعوك اللهم باسمك الوتر
وادعوك اللهم باسمك الكبير المتعال
الذي هو اثبت اركانك كلها
ان تصلي على محمد وآله وان
تكشف عني ما اصبحت وامسيت فيه

تم شد

دعاهای رزق بسیار است از آن جمله است که نقل میشود
در سجود نماز واجبی طلب میکند آنرا یا خیر المسئولین ۵
و یا خیر المعطین ارزقنی وارزق عیالی من فضلك
انك ذو الفضل العظیم و از آن جمله اینست که ذکر
کرده است آنرا ابن علاء در تاریخ خود که هر که مداومت کند بان
آسان شود از برای او رزق و سهل میشود اسباب آن و آن
اینست اللهم یا سبب من لا سبب له ۵
یا سبب کل ذی سبب یا مسبب

الاسباب مسبب لی سببا لمن استطیع له
اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغننی
بحلالك عن حرامك و بطاعتك عن
معصیتك و بفضلك عمن سواك
یا حی یا قیوم نقلست این سه عدد که مداومت کرد
برادر احمد بن محمد قاری شد نابینا و بود فقیر پس بسیار شد
رزق او و گردید صاحب مال و از آن جمله
آنست که روایت شده است از علماء اینکه هر کس
صباح کند و نگوید این کلمات را نرسیده میشود براو

فوت رزق و آن اینست الحمد لله عز فی
نفسی و لم یترکنی عمیان القلب الحمد لله
الذی جعلنی من امة محمد صلی الله
علیه و آله و لم یجعلنی من سائر
الامم الحمد لله الذی جعل رزقی
فی یدی و لم یجعله فی ایدی
الناس الحمد لله الذی ستر
عوراتی و لم یفضحنی بین الناس

و از آن جمله آنست که گفته میشود در عقب هر (فریضه) نماز از حضرت صادق ع

یا الله یا الله یا الله اسألك بحق
من حقه علیك عظیم ان
تصلی علی محمد و آل محمد و ان
ترزقنی العمل بما علمتنی من
معرفة حقك و ان تبسط علی
ما حظرات من رزقك و از آن جمله
آنست که میگوید در عقب نماز خفتن

اللهم انه لیس لی علم بموضع رزقی
و انما اطلبه بخطرات تخطر علی
قلبی فاجول فی طلبه البلدان
فانا فی ذلك کالحیران لا ادری
أ فی سهل هو ام فی جبل ام فی ارض
ام فی سماء ام فی بر ام فی بحر و علی
یدی من و من قبل من

وقد علمت ان علمه عندك
واسبابه بيدك وانت الذي
تقسمه بلطفك وتسببه
برحمتك اللهم فصل على محمد
وال محمد واجعل يارب
رزقك لي واسعا ومطلبه
سهلا ومأخذه قريبا.

ولا تعنني بطلب ما لم تقدر لي فيه
رزقا فانك غني عن عذابي وانا
فقير الى رحمتك فصل على محمد وال
محمد وجد على عبدك بفضلك
انك ذو الفضل العظيم وانت
الجواد الكريم گفت حليمام كه بودم من
بدترين اهلبيت خود از ره حاجتي پس چون
شنيدم از كاظم ع اين را عمل كردم بآن پس گرديدم از غني ترين
اهلبيت خود بفضل امام ع قصص بحجر هم در دعا

قرض بهر کاه قرض داشته باشی پس بسیار بخوان لولا حمد بو

استغفار را بگو سبحان الله العظیم وبحمده

و استغفر الله واسأله من فضله

و از کتاب نثر اللئالی راوندی منقولست

که شکوه کرد مردی از دین نزد امیر المؤمنین حضرت

فرمود که بگو اللهم یا فارج الهم ومنفس الغم

ومذهب الاحزان ومجیب

دعوة المضطرین یا رحمن

الدنیا والآخرة ورحیمهما انت

ترحمنی ورحمن کل شیء فارحمنی

رحمة تغنینی بها عن رحمة

من سواک وتقضی بها

عنی الدین کله پس اگر باشد

بر تو قرض زمین طلا البته ادا میکند

خدا تعالی او در عدة منقولست که آنحضرت صلعم

اذیت که پیغمبر فرمود اگر بر او معاذ هرکاه

خواسته باشی که قضا کرده شود دین تو پس بخوان این آیه

ملک او بگو بعد از آن یا رحمن الدنیا

والآخرة ورحیمهما تعطی منهما

من تشاء وتمنع منهما من تشاء

صل علی محمد وآل محمد واقض

پس اگر باشد بر تو پر زمین از طلا قرض

هر آیینه ادا میکند الله تعالی از تو و بگوی

تو از برای قضاء دین ده مرتبه صبح و ده مرتبه شام

توکلت علی الحی الذی لا یموت

والحمد لله الذی لم یتخذ ولدا

ولم یکن له شریک فی الملک ولم

یکن له ولی من الذل

وکبره تکبیرا و میگوی از برای قضای دین در روز

جمعه در روایت شده است مطلق اللهم اغننی

بحلالک عن حرامک و

وَبِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ

و از کتاب مجتبی از دعای حجت الله کبیر کرده مفضل بن
فضاله دینی داد که عاجز بود از ادا کردن آن پس
بود بسیار میگفت یا ذَا الجَلَالِ وَالاِکرَام
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَجْهِكَ الکَرِیمِ اِقْضِ
عَنِّی دَیْنِی پس دید در خواب کسی را
که میگوید تا چند الحاح کن بذات خدای تعالی
برو به فلان موضع پس بردار از آن

مقدار دین خود را و زیاد بر مقدار پس بگاه کرد دینار ادخر
کرد خدای تبارک و تعالی و در کتاب شرح نهج البلاغه
مسطور است که پیغمبر دید فرشته را در آسمان
که او را هزار هزار سر بود و در هر سری هزار هزار
رو داشت و در هر روی هزار هزار دهان
و در هر دهانی هزار هزار زبان و به هر زبان
تسبیح میکرد الله تعالی را به هزار هزار لغت
و بتحقیق که سؤال کرد از خدای تعالی که آیا

در میان بندگان صالح تو کسی باشد که بوصف باشد
او بود مثل عبادت عزیر پس وحی کرد خدای تعالی
بسوی او که هر کسی از بندگان من در زمان
بندگان که عظیمتر است ثواب او از ثواب تو
و بزرگتر است تسبیح او از تو و آن فرشته از خدای
تعالی اذن طلبید که آن بنده را زیارت
کند پس بعد از اذن خدای تعالی آن

فرشته بنزد آن صالح آمد و سه روز ماند و نیافت
او را زیاد کند بر فریضه‌های خود مگر بود گفتن او
بعد از هر فریضه سُبْحانَ اللّٰهِ کُلَّما
سَبَّحَ اللّٰهَ شَیْءٌ وَ کَما یُحِبُّ اللّٰهُ
اَنْ یُسَبَّحَ وَ کَما هُوَ اَهْلُهُ
وَ کَما هُوَ یَنْبَغِی لِکَرَمِ وَجْهِهِ
وَ عِزِّ جَلالِهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

كلما حمد الله شيء وكما يحب الله

ان يحمد وكما هو اهله وكما

ينبغي لكرم وجهه وعز جلاله

ولا اله الا الله كلما هلل الله

شيء وكما يحب الله ان يهلل

وكما هو اهله وكما ينبغي

لكرم وجهه وعز جلاله والله

اكبر كلما كبر الله شيء وكما يحب الله

ان يكبر وكما هو اهله وكما

ينبغي لكرم وجهه وعز جلاله

سبحان الله والحمد لله ولا

ولا اله الا الله والله اكبر

عَلىٰ كُلِّ نِعْمَةٍ اَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَعَلىٰ
كُلِّ اَحَدٍ مِمَّنْ كَانَ اَوْ يَكُوْنُ
اِلىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْاَلُكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَسْاَلُكَ خَيْرَ مَا اَرْجُوْ وَخَيْرَ
مَا لَا اَرْجُوْ وَاَعُوْذُ بِكَ

مِنْ شَرِّ مَا اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا
لَا اَحْذَرُ و درکتاب عدة الداعی مرویست
از امام جعفر صادق ع که کسی که بگوید در عقب هر نماز فریضه
يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاۤءُ وَلَا يَفْعَلُ
مَا يَشَاۤءُ اَحَدٌ غَيْرُهُ خدا تعالی عطا
کند باو هر چه را که سوال کند و روایتست
از امام جعفر صادق ع که کلمه بسم الله الرحیم مقربست از دعا

در عقب نماز واجب آنست که بگوید اللهم صل
علی محمد و آل محمد اللهم انی اسألك
من کل خیر احاط به علمك و اعوذ
بك من کل شر احاط به علمك
اللهم انی اسألك عافیتك فی اموری
کلها و اعوذ بك من خزی

الدنیا و عذاب الآخرة و اعوذ
بوجهك الکریم و سلطانك القدیم
و عزتك التی لا ترام و قدرتك
التی لا یمتنع منها شیء من شر الدنیا
و عذاب الآخرة و من شر الاوجاع
کلها و من شر کل دابة ربی آخذ

بناصيتها ان ربي على صراط
مستقيم ولا حول ولا قوة
الا بالله العلي العظيم توكلت
على الحي الذي لا يموت وقل
الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا

ولم يكن له شريك في الملك ولم
يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا

تمت

۳

۳

و مرویست از پیغمبر ص کسیکه بگوید این کلمات را هر روز
ده مرتبه بیامرزد خدای تعالی چهار هزار گناه کبیره او را
ونگاه دارد او را از شر جمیع هولها و ترسهای روز
قیامت و هولهای روز قیامت که صد هزار هول است
و کمترین آنها مردن است و کفایت کند او را
شر شیطان و لشکریان او را و ادا کند قرضهای
او را و دور کند غم او را و اندوه و حزن او را
و آن اینست اَعْدَدْتُ لِكُلِّ هَوْلٍ

لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَ لِکُلِّ هَمٍّ وَ غَمٍّ ما شاءَ
اللهُ وَ لِکُلِّ نِعمَةٍ اَلحَمدُ لِلهِ وَ لِکُلِّ
رَخاءٍ اَلشُّکرُ لِلهِ وَ لِکُلِّ اُعجُوبَةٍ
سُبحانَ اللهِ وَ لِکُلِّ ذَنبٍ اَستَغفِرُ
اللهَ وَ لِکُلِّ مُصیبَةٍ اِنّا لِلهِ
وَ اِنّا اِلَیهِ راجِعُونَ وَ لِکُلِّ

ضِیقٍ حَسبِیَ اللهُ وَ لِکُلِّ قَضاءٍ وَ قَدَرٍ
تَوَکَّلتُ عَلَی اللهِ وَ لِکُلِّ عَدُوٍّ
اِعتَصَمتُ بِاللهِ وَ لِکُلِّ طاعَةٍ
وَ مَعصِیَةٍ لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ
اِلاّ بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ
از ائمّه روایت شده است که کسیکه

کی بخواند این دعا هر روز جمعه صد مرتبه بس
نمیگذرد بر او سه جمعه مگر اینکه غنی گرداند
او را خدا تعالی بفضل خود و آن اینست

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ یا مُفِیدُ
یا غَفُورُ یا وَدُودُ اَغْنِنِی بِحَلالِکَ
عَنْ حَرامِکَ وَ بِطاعَتِکَ
عَنْ مَعْصِیَتِکَ وَ بِفَضْلِکَ

عَمَّنْ سِواکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ

و از امام جعفر صادق ع منقولست که هر که صلوات
فرستد بر محمد و آل محمد باین صلوات محو میشود خطاهای او
و دائم میشود از برای او اسباب خیر و عطا کرده میشود
آرزوی او و فراخ میشود رزق او و میباشد
از رفقای محمد و آل محمد در بهشت و آن اینست

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَوَّلِینَ

وَصَلِّ على مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ في
الآخِرِينَ وَصَلِّ على مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ في المَلَإِ الأَعْلى إلى يَوْمِ
الدِّينِ وَصَلِّ على مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ في المُرْسَلِينَ وَصَلِّ على
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ حتّى يَرِثَ الأَرْضَ

وَمَنْ عَلَيْها وَأَنْتَ خَيْرُ الوارِثِينَ
اللّٰهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ الوَسِيلَةَ
وَالفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالدَّرَجَةَ
الكَبِيرَةَ اللّٰهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ أَرَهُ فَلا تَحْرِمْنِي
في القِيامَةِ رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْنِي

صُحبتهُ وَتوفّني على ملّتهِ واسقني
مِن حوضِهِ مشرباً رويّاً سائغاً
هنيئاً لا اظماءُ بعدهُ ابداً
انّك على كلّ شئٍ قدير اللّهمّ
انّي امنتُ بمحمّدٍ صلّى الله
عليهِ وآلهِ وَلم اَرَهُ

فعرّفني في الجنانِ وجههُ اللّهمّ
بلّغ محمّداً منّي تحيّةً كثيرةً وسلاماً

ذکر کرده است ابن فهد در عدة الداعی اینکه کسیکه
بخواند سوره قدر را پانزده بار در ثلث آخر از شب
جمعه بعد از آن دعا کند با آنچه اراده کرده مستجاب میشود تمام شب

ساعتی که مستجاب میشود در او دعا در روز جمعه
وقتیست که غایب میشود نصف قرص

پس دعا کن در آن وقت با آنچه روایت

از پیغمبر صلعم سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ

يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

شیخ کلینی ره در کافی از امام جعفر صادق ع

ذکر کرده است که هر گاه اراده کند یکی از شما

که سوال کند از پروردگار خود چیزی از حاجتهای دنیا

و آخرت پس سوال نباید بکند تا ابتدا کند

بثنا بر خداوند و مدح برای او و صلواة فرستد

بر پیغمبر و او بعد از آن سوال کند حاجت خود را

و از آنحضرت منقولست که گفت

بدرستیکه در کتاب امیر المؤمنین ع بود

اینکه مدح پیش از سوال کردن است

پس هرگاه بخوانی خدا را پس تمجید کن

او را گفتم چگونه تمجید کنم او را گفت بگو

يَا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَى مِنْ حَبْلِ
الْوَرِيدِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ
الْاَعْلَى يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
واز کتاب حسب منقولست که
اینکه حضرت صادق ع دقیقه فرمود
مرشد او را هاجس سجده میکرد بر نماز

دربر رکوع بعد از آن میگفت یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ
هفت مرتبه بعد از آن سؤال میکرد حاجت حاصل شود
و میفرمود که نگوید هیچکس یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ
هفت مرتبه مگر اینکه خدا فرماید منم اَرْحَمُ الرّاحِمِینَ
سؤال کن حاجت حاصل شود واز کتاب مشیخه منقولست
که نگوید هیچ مؤمنی یا اَللّٰهُ ده بار پی در پی مگر اینکه خدا
میفرماید لَبَّیْکَ عبدی سؤال کن حاجت
حاصل شود واز کتاب صلوات منقولست که هر که

بگوید یا رب ده بار گفته شود و سوال کن
حاجت خود شود تمام شد روایت شده است
از امام جعفر صادق ع کسیکه کم شود رزق او
و تنگ شود معیشت او و باشد او را حاجتی
از دنیا و آخرت او پس باید که بنویسد این
اسمها سوره یکطرف در رقعه سفید و بیندازد آنرا
در آب روان نزد طلوع آفتاب و آن اینست
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ الْمَلِکِ الْحَقِّ الْمُبِینِ

مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِیلِ اِلَی الْمَوْلَی الْجَلِیلِ
سَلَامٌ عَلَی مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ
وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ
وَمُوسَی وَعَلِیٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ
وَالْحَسَنِ وَالْقَائِمِ سَیِّدِنَا
وَمَوْلَانَا صَلَوَاتُ اللهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ

رب اني مسني الضر والخوف فاكشف
ضري وامن خوفي بحق محمد وال
محمد واسئلك بكل نبي ووصي
وصديق وشهيد ان تصلي
على محمد وال محمد يا ارحم
الراحمين اشفعوا لي

يا ساداتي بالشان الذي لكم عند
الله فان لكم لشانا من الشان
فقد مسني الضر والخوف يا ساداتي
والله ارحم الراحمين فافعل بي
يا رب كذا وكذا

٤٤

در استغفار که روایت است از پیغمبر ص آنکه خواند تبارک و تعالی بیامرزد گناهان صاحب استغفار را هرچند که باشد برابر هفت آسمان و هفت طبقه زمین و سنگریزه‌ها و شمارهٔ قطرات باران‌ها و هرچه دریاها و نهرها و دریاها باشد و نوشته میشود برای او بعدد این حسنه و نمیگوید بندهٔ این استغفار را در روز یا در شب و بمیرد مگر آنکه داخل شود به بهشت و هرکس محتاج نمیشود و آن اینست

اللهم إني أستغفرك مما تبت
إليك منه ثم عدت فيه وأستغفرك
لما أردت به وجهك فخالطني
فيه ما ليس لك وأستغفرك للنعم
التي مننت بها علي فتقويت بها
على معاصيك أستغفر الله

الذي لا إله إلا هو الحي القيوم
عالم الغيب والشهادة الرحمن
الرحيم لكل ذنب أذنبته ولكل
معصية ارتكبتها اللهم ارزقني
عقلا كاملا وعزما ثابتا ولبا
راجحا وقلبا زكيا وعلما

كثيراً و آداباً بهاً و اجعل ذلك

كله لي و لا تجعله علي برحمتك يا ارحم الراحمين

روایتست از جعفر از پدر خود که گفت بودم

بسیار وقت که در چشم میکشیدم پس شکایت

از این علت با امام جعفر صادق ع کردم پس آنحضرت

فرمود آیا نیاموزم ترا دعای از برای دنیا و آخرت

تو و کفایت کند درد چشم ترا گفتم بلی فرمود

بگو در عقب نماز صبح و مغرب اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ النُّورَ

فی بَصَری وَ البَصیرَةَ فی دینی

وَ الْیَقینَ فی قَلْبی وَ الْاِخْلاصَ

فی عَمَلی وَ السَّلامَةَ فی نَفْسی

وَالْعافِيَةَ فِى بَدَنِى وَالسَّعَةَ فِى رِزْقى

وَالشُّكْرَ لَكَ ما اَبْقَيْتَنى

و در کتاب عدة الداعی از امیر المؤمنین ع مرویست

که میگفت که هرگاه نماز صبح میکرد سُبْحانَ

الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سه مرتبه

اَللّٰهُمَّ اِنّى اَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوالِ

نِعْمَتِكَ وَتَحْويلِ عافِيَتِكَ وَمِنْ فُجائَةِ

نِقْمَتِكَ وَمِنْ دَرَكِ الشَّقاءِ وَمِنْ

وَمِنْ شَرِّ ما سَبَقَ فِى الْكِتابِ

اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِعِزَّةِ مُلْكِكَ

وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ وَبِعِظَمِ سُلْطانِكَ

وَبِقُدْرَتِكَ عَلى خَلْقِكَ اَنْ

تُصَلِّی عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بعد از آن گو
ئی حاجت خود بگو آورده میشود از امام تقی ع و از امام
رضا ع روایت که هر که در عقب نماز صبح این کلام را
بگوید در هر روز التماس نکند هیچ حاجتی مگر اینکه میسر شود
از برای او و کفایت کند خدای تعالی مهم او و
دآن اینست بِسْمِ اللهِ وَصَلَّی اللهُ
عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأُفَوِّضُ

أَمْرِي إِلَى اللهِ إِنَّ اللهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
فَوَقِيهُ اللهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ

وكذلك ننجي المؤمنين
حسبنا الله ونعم الوكيل فانقلبوا
بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم
سوء ما شاء الله لا حول
ولا قوة الا بالله ما شاء الله
لا ما شاء الناس ما شاء الله

وان كره الناس حسبي الرب من
المربوبين حسبي الخالق من
المخلوقين حسبي الرازق
من المرزوقين حسبي الله
رب العالمين حسبي من هو
حسبي حسبي من لم يزل حسبي

حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مُذْ كُنْتُ حَسْبِي
حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

از حضرت پیغمبر منقولست که سجده شکر بعد از نماز
فریضه شکر گذاردن اوست بر آنکه توفیق یافته است
و ادا کردن فرض او و کمتر آنچه جزا یست در سجده
شکر شکراً لله گفتن است سه مرتبه

و مستحب است گفتن صد مرتبه شکراً شکراً
در سجده شکر و نیز بگوید در سجده شکر یا خَیْرَ مَنْ
رُفِعَتْ أَيْدِي السَّائِلِينَ وَيَا
أَكْرَمَ مَنْ مُدَّتْ إِلَيْهِ أَعْنَاقُ
الرَّاغِبِينَ وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى

محمد و آل محمد الطیبین الطاهرین

و الطف بی بلطفک الخفی انک شافی کلّه

ومنقولست از کتاب فضل دعا سعد بن عبد الله

از امام رضا علیه السلام ملخص او اینست که کسیکه

دارد اینکه ثواب داده شود بر نوبتهای تمام

واداکند شکر حقوق هر کسی که انعام کرده است خدا تعالی

باو و اگر حاجت داشته باشد روا شود یا دشمن داشته باشد

مخذول گردد یا قرض داشته باشد بجا آورده شود یا خصمی داشته باشد

۵۱

برطرف شود یا بالا رود سخن او بآسمانها و حقیقت کاتبین

تا نوشته شود در لوح محفوظ پس باید بگوید هر روز

سُبحانَ اللهِ کَما یَنبَغی لِلّهِ وَالحَمدُ لِلّهِ

کَما یَنبَغی لِلّهِ وَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ کَما یَنبَغی

لِلّهِ وَاللهُ اَکبَرُ کَما یَنبَغی لِلّهِ وَلا حَولَ

وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلیِّ العَظیمِ وَصَلَّی اللهُ

عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلی اَهلِ بَیتِهِ وَعَلی جَمیعِ المُرسَلینَ حَتّی یَرضَی اللهُ

تمام شد

و ذکر کرده است علامه در کتاب نهایه خود انکه امیر المؤمنین ع
گفت کسی که خواهش دارد بیرون رفتن از دنیا بر حالتی که
خالص باشد از گناهان همچنانکه خالص میشود طلا و طلب نکند از او
احدی وبال و مظلمه که بر گردن او باشد پس باید که بخواند
در عقب نمازهای پنجگاه قل هو الله احد اثنی عشر مرتبه
و بگشاید دست خود را و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ
بِاِسْمِكَ الْمَکْنُوْنِ الْمَخْزُوْنِ الطّاهِرِ
الطُّهْرِ الْمُبارَكِ وَاَسْاَلُكَ

بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ سُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ

اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ

الْأُسَارَى يَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ

مِنَ النَّارِ اَسْأَلُكَ اَنْ

تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ اَنْ

تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا آمِنًا وَ اَنْ

تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا وَ اَنْ

تَجْعَلَ دُعَائِي اَوَّلَهُ فَلَاحًا

وَ اَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَ آخِرَهُ

صَلَاحًا اِنَّكَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

امام محمد باقر ع میخواند در عقب نماز شب این دعا را

لا إله إلا الله وحده لا
شريك له له الملك وله
الحمد يحيي ويميت و
يميت ويحيي وهو حي لا يموت
بيده الخير وهو على كل شيء
قدير اللهم لك الحمد يا رب

أنت نور السموات والأرض
فلك الحمد وأنت قوام السموات
والأرض فلك الحمد وأنت صريخ المس
المستصرخين فلك الحمد وأنت
غياث المستغيثين فلك الحمد
وأنت مجيب دعوة المضطرين

فلك الحمد وانت ارحم الراحمين
فلك الحمد اللهم بك تنزل كل حاجة
فلك الحمد بك يا الهي انزلت
حوائجي الليلة فاقضها لي
يا قاضي الحوائج اللهم انت
الحق وقولك الحق ووعدك

الحق وانت مليك الحق اشهد ان
لقاءك حق وان الساعة اتية
لا ريب فيها وانك تبعث من
في القبور اللهم لك اسلمت
وبك امنت وعليك توكلت
وبك خاصمت واليك حاكمت

فاغفر لي ما قدمت واخرت
واسررت واعلنت انت الحي
لا اله الا انت وامير المومنين
بعد از نماز عشا این دعا میخواند اللهم انی
اسألك بحرمة من عاذ بك
منك ولجأ الى عزك واستظل

بفيئك واعتصم بحبلك ولم يثق الا
بك يا مطلق الاسارى يا من
سمى نفسه من جوده وهابا
ادعوك رغبا ورهبا وخوفا
وطمعا والحاحا والحافا وتضرعا
وتملقا وقائما وقاعدا وراكعا

وَساجِداً وَراكِعاً وَذاهِباً وَجائِياً

وَفي كُلِّ حالٍ اَلّاتي اَسأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ

عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ

تَفعَلَ بي كَذا وَكَذا و بجاى آن بخواه

آنچه میخواهی و سجده کن در سجده شکر بعض از دعاها که
شب جز نیست که ذکر کرده است شیخ طوسی

٥٧

و این با فرود و کتاب خود شان و آن عیب اللّهمّ تَعَرَّضَ

لَكَ هٰذَا اللَّيلِ المُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ

فيهِ القاصِدُونَ وَاَمَّلَ مالَدَيكَ

الرّاغِبُونَ وَلَكَ في هٰذَا اللَّيلِ

نَفَحاتٌ وَجَوائِزُ وَعَطايا *

وَمَواهِبُ تَمُنُّ بِها عَلى

من تشاء من عبادك وتمنعها من
لم تسبق له العناية منك وها انا
ذا عبدك الفقير اليك المؤمل
فضلك ومعروفك فان كنت
يا مولاي تفضلت في هذه
الليلة على احد من خلقك

وعدت عليه بعائدة من عطفك
فصل على محمد وآل محمد الطيبين
الطاهرين الخيرين الفاضلين وجد
علي بطولك ومعروفك يا رب
العالمين وصلى الله على محمد خاتم
النبيين وآله الطاهرين وصحبه

للمنتجبين وسلّم تسليماً انّ الله

حميدٌ مجيدٌ اللّهمّ انّي ادعوك

كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني

انّك لا تخلف الميعاد

در استغفار کردن در سحر از امام بحق ناطق

جعفر صادق مرویست که هر که بگوید هر روز

صد مرتبه بعد از نماز در پی این استغفار و یا چهار صد بار بنا

برکته روزی میکند او را خدای تعالی گنج علم یا گنج مال و آن اینست

استغفر الله الّذي لا اله الّا

هو الحيّ القيّوم بديع السّموات

والارض ذو الجلال والاكرام

من جميع ظلمي وجرمي واسرافي

زاید است این کلاس

عَلَى نَفْسِي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ در روایت است از پیغمبر

اینکه خدای تبارک و تعالی بیامرزد گناهان صاحب استغفار و

هر چند که باشد برابر هفت آسمان و هفت طبقه زمین

و سنگینی کوه‌ها و شمار قطرات باران‌ها و هر چه

در بیابانها و دریاها باشد و بخشیده میشود بر او بعد از

هلاکت شنه نمیگوید بنده این استغفار را در روز

یا در شب و بمیرد مگر اینکه داخل شود بهشت و هرکز

هلاک هرکز

٦٠ در اسماء الحسنی و خواصّ او نقل کردم آنرا از کتاب
جواهر در ضرلب که بدرستیکه خدای تعالی را نود و نه
نامست که هر که دعا کند بآنها مستجاب میشود دعای او
و کسیکه بشمرد آنها را داخل شود به بهشت و آن
اینست هُوَ اللهُ الَّذی لا اِلٰهَ اِلّا
هُوَ الرَّحمٰنُ الرَّحیمُ المَلِکُ القُدُّوسُ
السَّلامُ المُؤمِنُ المُهَیمِنُ العَزیزُ
الجَبّارُ المُتَکَبِّرُ الخالِقُ البارِئُ

المصوّر الغفّار القهّار الوهّاب

الرزّاق الفتّاح العليم القابض

الباسط الخافض الرّافع المعزّ

المذلّ السّميع البصير الحاكم

العدل اللّطيف الخبير الحليم

العظيم الغفور الشّكور

العليّ الكبير الحفيظ المقيت

61

الحسيب الجليل الجميل الكريم *

الرّقيب المجيب الواسع الحكيم الودود

المجيد الملجد الباعث الشّهيد

الحقّ الوكيل القويّ المتين الوليّ

الحميد المحصي المبدئ المعيد

المحيي المميت الحيّ القيّوم

الواحد الأحد الفرد

الصمد القادر المقتدر
المقدم المؤخر الاول الآخر
الظاهر الباطن الوالی المتعالی
البر التواب المنتقم العفو
الرؤف مالک الملک ذو الجلال
والاکرام المقسط الجامع
الغنی المغنی المعطی المانع

الضار النافع النور الهادی
البدیع الباقی الوارث الرشید
الصبور الذی لیس کمثله
شیء لم یلد و لم یولد و لم
یکن له کفوا احد

و منقولست از کتاب عدّه که سزاوارست
دعا کننده را که وقتیکه تمجید کند الله تعالی و
ثنا کند او را اینکه ذکر کند از اسماء حسنی

اگر مناسب مطلوب او رزق است پس باید
ذکر کند الرزاق الوهاب والمغنی والمنعم
والمفضل والمعطی والکریم والواسع
ومسبب الاسباب واگر شباهت دارد
ایزا او اگر مطلوب او مغفرة وتوبه است
پس باید که ذکر کند التواب والرحمن الرحیم
والرؤف العطوف والمحسن والعفو
والغفار والستار واگر مطلوب او انتقام
کشیدن از دشمن است پس باید که ذکر کند

العزیز والجبار والقهار والمنتقم ۶۳
والبطاش وذو البطش الشدید
ومسوّح الجبابرة وقاصم المردة
والطالب والغالب والمدرک
والمهلک وبرانیقیاس اگر مطلوب او
علم باشد العالم والمعز والرافع والفتاح
والهادی والمرشد ومانند اینها

دیدم بخط شهید قدس الله سره اینکه اسماء
حسنی حجابست از هر بدی و از جهة اطاعت
و محبت و بند زبانها و ابطال سحر و جلب
روزی نافعست فصل ۶ در آداب دعا
کننده و آداب دعا کننده بسیار است لکن ذکر
میکنیم ما بعض از انها را که اختصار کرده ایم
از کتاب بنده پس انها چند قسم است
اول آنچه مقدم میشود از دعا طهارت است
و بوییدن خوشبو و رفتن به مسجد و صدقه

دادن و رو بقبله بودن و خوش گمان بخدا و تعجیل ۷۴
کردن اجابت دعا و رو آوردن بدل
و سؤال نکردن چیز حرام و پاک کردن شکم
از حرام به روزه گرفتن و تازه کردن توبه
دویم آنچه مقارن دعا باید کرد و او ترک
تعجیل کردن در اوست و پنهان کردن دعا
و عموم کردن آن بغیر برادران مؤمن بوی نیز داخل
کردن و نام بردن حاجت و خشوع کردن

و گریه کردن و به زور خود را بگریه داشتن و اعتراف

بگناه کردن و مقدم داشتن برادران مؤمن

و برداشتن دستها و دعا کردن بانچه متضمن اسم

اعظم است و دیگر مدح کردن خدای تعالی

و آنست ترین مدح کردن خواندن سوره قل هو الله احد

است و تعداد کردن اسما حسنی و گفتن

یا من هو اقرب الیّ من حبل الورید

تا آخر سیم آنکه بعد از دعا بجا باید آورد

عود کردن دعایست با اجابت و بی اجابت

و ختم کردن دعا بصلوات بر محمد و آل محمد

و گفتن ما شاء الله لا قوة الا بالله

و گفتن یا الله المانع بقدرته خلقه تا آخر

و مسح کردن بدست خود روی خود و سینه خود

چهارم در سبب اجابت و گاه راجح میشود

بر وقت مثل روز جمعه و شب جمعه و هر گاه

که غایب شود نصف قرص آفتاب.

از روز جمعه و شهر رمضان و مؤکدترین آنها
شبهای قدر و روزهای آنها است و شبهای عرفه
و مبعث و غدیر و فطر و عید اضحی و روزهای
آنها و شبهای احیا چهارگانه شب غره ماه
رجب و شب نصف شعبان و شب
عید فطر و قربان و روز مولد و نصف
رجب و ماههای حرام چهارگانه ذی قعده
و ذی حجه و محرم و رجب و نزد زوال

آفتاب از ظهر روز و نزد وزیدن باد و فرود آمدن
باران و نزد طلوع صبح تا طلوع آفتاب و نزد
خواندن سوره انا انزلناه پانزده مرتبه
و در ثلث آخر از شب جمعه و نزد قرائت قل
یا ایها الکافرون ده مرتبه با طلوع آفتاب
روز جمعه و نزد اذان و تلاوت قرآن
و گاهی راجع میشود بمکان مانند مسجد الحرام
و کعبه و عرفه و مزدلفه و حایر و گاهی

راجع میشود به فعل مثل عقب نمازها و در سجده

دعا کنند بعد از نماز مغرب و دعا کردن

حاجیان که قبول کرده شده است و دعا

کردن سائل برای آنها که میدهند بخواه و دعا کردن

بیمار برای عیادت کنند خود پنجم حالت

دعا کننده است پس دعای روزه دار

رد نمیشود و هم چنین دعای مریض

و جهاد کنند و حج کنند و دعای کسی که نماز کند

٧٧ و نباید بخاطر او در آن نماز چیزی از امور دنیا زیرا

که او چیزی نمی خواهد از خدا مگر آنکه عطا کند

او را و کسیکه بر خیزد موی دست بدن او

و بگرید چشمهای او و کسیکه طهارت گیرد

و منتظر نماز نشیند و کسیکه در دست انگشتر

عقیق باشد یا همین نگینش عقیق باشد

و حلقه اش نقره یا غیر نقره و اجتماع نکردند

چهار نفر مگر آنکه متفرق شدند از اجابت

ان شاء الله تعالی تمام شد التماس دعا دارم

بازبینی شد ۱۳۷۱ ش

ترجمة

جنة الواقية

للسيد السند مير محمد

باقر داماد عليه

الرحمة